

aktioner løbende bogføres på en ny mellemregningskonto.

Såfremt man står i en situation, hvor datterselskabet ikke kan indfri gælden, vil det skattemæssige fradrag være afhængigt af, at tabet anses for konstateret ved debtors konkurs, betalingsstandsning eller lignende.

Er dette tilfældet, vil man almindeligvis antage, at det beløb, der udbetales til dækning af moderselskabets krav på datterselskabet, må fordeles ligeligt mellem de enkelte fordringer, medmindre enten datterselskabet eller moderselskabet har fastsat en anden fordeling af betalingerne.

I en sådan situation vil denne fordeling dog i visse tilfælde kunne tilsidesættes, såfremt tredjemand har en væsentlig interesse heri. I den foreliggende situation kunne hensynet til skattevæsenet efter en konkret vurdering derfor føre til, at den aftalte fordeling vil kunne tilsidesættes. Spørgsmålet er dog uafklaret i praksis.

Det er derfor, som anført i spørgsmålet, korrekt, at fordelingen af dækningen af de omtalte krav eventuelt vil kunne få betydning for den skattemæssige behandling. Det afgørende bag ved ændringen af ikrafttrædelsesbestemmelsen for § 6 B er imidlertid, at denne ikke skal omfatte fordringer erhvervet før 29. maj 1991.

Spørgsmål 34:

Ad svar på spørgsmål 24, jf. bilag 38.

Det er korrekt, at der ikke tidligere har været problemer som omhandlet i spørgsmålet. Det skyldes navnlig, at datterselskabet ikke har haft fradragsret for kurstabet. Da der nu er indført fradragsret for selskabers kurstab på gæld, når mindsterentekravet ikke er opfyldt, vil det beskrevne eksempel kunne opstå. Det anføres i svaret, at der efter retspraksis skal ske forrentning af koncernmellemværende. Det skyldes, jf. ØLD af 11. juni 1985 og VLD af 15. april 1986, at udlån uden forrentning anses for en unormal forretningsmæssig disposition. Spørgsmål 24 er stillet ud fra den forudsætning, at låneforholdet på lånetidspunktet svarer til en aftale, som to uafhængige selskaber ville indgå ud fra forretningsmæssige vilkår. Vil ministeren bekræfte eller afkræfte, om ligningsmyndigheden skal acceptere en aftale, jf. spørgsmål 24, under de foranstående omstændigheder?

Vil ministeren, hvis svaret er bekræftende, lave regler, således at det sikres, at det ikke er muligt at lave omtalte skattearbitrage for koncernforbundne selskaber?

Svar:

Såfremt det efter en konkret ligningsmæssig bedømmelse må lægges til grund, at det omhandlede låneforhold er etableret på vilkår, der ikke adskiller sig fra, hvad uafhængige parter ville aftale i en lignende situation, er der ikke grundlag for en renteberegning som forudsat i mit svar på spørgsmål 24.

Selv om der efter de nugældende regler er fradrag for kurstab i det låntagende selskab, finder jeg ikke grundlag for at antage, at det vil blive almindeligt forekommende, at der mellem uafhængige parter etableres uforrentede lån som nævnt i spørgsmålet. Forrentningen sikrer kreditor et løbende afkast af hans tilgodehavende, hvorimod det må forekomme betydelig mere usikkert, såfremt afkastet skal erlægges under ét og på et meget senere tidspunkt.

På denne baggrund finder jeg, at det ikke er sandsynligt, at lån af den omhandlede art vil blive almindeligt forekommende mellem uafhængige parter.

Jeg vil derfor ikke på nuværende tidspunkt foreslå en særbestemmelse om den i spørgsmålet beskrevne situation.

Viser det sig imidlertid i praksis, at der også mellem uafhængige parter etableres uforrentede lån, vil problemet kunne løses, såfremt Ligningsrådet med hjemmel i selskabsskattelovens § 31 fastsætter et særligt vilkår om, at sambeskattede selskaber skal anvende samme opgørelsesprincip.

Spørgsmål 35:

Ad svar på spørgsmål 26, 30 og 31, jf. bilag 36 og 37.

Svarene på spørgsmålet betyder, at der i hvert enkelt eksempel skal foretages en ligningsmæssig vurdering. Betyder dette ikke, at der vil opstå en del sager, som sikkert først vil blive løst ad åre via en række domstolsafgørelser? Var det ikke mere rimeligt, at der blev lavet klare overgangsregler, således at det kan undgås, at der fremover føres en række skattesager? Det kunne f.eks. være, at mellemregningskonto og forfaldne afdrag anses for betalt